

КОМПЮТЪРНИ И ИНТЕРАКТИВНИ СРЕДСТВА ЗА ИСТОРИЧЕСКИ ЕЗИКОВЕДСКИ ИЗСЛЕДВАНИЯ

бул. „Цариградско шосе“ № 125, бл. № 1, София, тел.: (02) 971 10 02, вѣтр. 548, мобилен: 0887 93 96 99, уеб-адрес: cyrilmethodiana.uni-sofia.bg

Проект BG051P0001-3.3-04-0011

Европейски съюз

Проектът се осъществява с финансовата подкрепа на
Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“,
съфинансирана от Европейския социален фонд на Европейския съюз

РЕЦЕНЗИЯ

от гл. ас. д-р Тодор Тодоров за студията на Мартин Осиковски „Guido Terreni, Marsilius of Padua, and William of Ockham on Institutional Infallibility”

Студията на Мартин Осиковски представя фокусно изследване, което надгражда тезата, развита в докторската му дисертация и едноименната книга (*„Убежища на вярата. Църквата и съборът в съчиненията на Марсилио от Падуа и Уилям от Окам, София: УИ „Св. Климент Охридски”, 2010*). Тя, при това, е не просто скрупулъзно продължение на темата, вече систематично и изчерпателно разгърната там, а предлага нови входове към комплексната проблематика на политическата и еклесиологическа мисловност на средновековието и на нейните вътрешни противопоставяния. Текстът е конструиран около търсенето на нова възможност за прочит, на нови оси на рефлексия, на други, оразличаващи контексти, които правят видими сложните, разнопластови динамики в средновековния политически, но и теологически спор за институционалната непогрешимост на Църквата.

Студията „отваря“ не дотам познати херменевтични полета и теоретични основания, върху които стъпват и се надграждат основанията и контроверсиите, рамкирали църковно-политическия дискурс на XIV век. Осиковски представя фоновите пулсации и движения на спекулативната мисъл, както и основните фигури и партии, отключили големия дебат за непогрешимостта на църковния събор и папата, където централна роля е отредена на конфликта между Марсилио от Падуа и Уилям Окам, но след това фокусът бързо събира вниманието върху текстовете на един по-маргинален в историко-философско отношение автор, който обаче има формираща политическа тежест в ситуацията на времето, бидейки близък съветник на папа Йоан XXII и един от най-острите противници на Марсилио от Падуа. Позицията на кармелитския мислител Гуидо Терени може би не е от най-оригиналните, но тя представя, според автора, типични за латинския Запад универсалистки нагласи, без които би било невъзможно адекватното реконструиране и разбиране на политическите противопоставяния и

Инвестира във вашето бъдеще!

КОМПЮТЪРНИ И ИНТЕРАКТИВНИ СРЕДСТВА ЗА ИСТОРИЧЕСКИ ЕЗИКОВЕДСКИ ИЗСЛЕДВАНИЯ

бул. „Цариградско шосе“ № 125, бл. № 1, София, тел.: (02) 971 10 02, вѣтр. 548, мобилен: 0887 93 96 99, уеб-адрес: cyrilmethodiana.uni-sofia.bg

Проект BG051PO001-3.3-04-0011

Проектът се осъществява с финансовата подкрепа на
Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“,
съфинансирана от Европейския социален фонд на Европейския съюз

аргументативните механизми, движили и формирали интелектуалните сблъсъци през този особено напрегнат културен период. Според Гуидо непогрешимостта на Църквата изобщо, на универсалната църква, е обезпечена от специалната и легитимна роля на водач и гарант, която Римската църква носи. Позицията на кармелита е разгърната и в други текстове, предмет на изследването на Осиковски, където ясно е посочено значението на папската институция, на наследника на Петър, на т. нар. апостолическа непогрешимост, която следва да бъде защитавана не само с интелектуално-спекулативни ходове, където се намесват и големите съвременни авторитети (като Тома Аквински например), но и с непоклатимостта на абсолютния авторитет. Въпреки съществените принципни различия обаче, авторът посочва „институционализма“ като онази забележителна връзка, обединяваща по някакъв начин Марсилио и неговите папски опоненти. Разполагайки тезата си в тази ос, Осиковски поставя на другия ѝ край интелектуалната чувствителност на Уилям Окам, където решаваща роля е отсъдена на индивидуализма и принципната погрешимост и несигурност на всеки човешки авторитет, утвърдена от самото Свето писание.

В заключение ще добавя впечатлението си от методологическата дисциплинираност на Мартин Осиковски, от ясно обоснования и структуриран език, с който артикулира тезите си, от академичната строгост и, ако си позволя тази шега, непогрешимост, с която провежда изследването си, оставайки верен на оригиналните изворни текстове, без да се отказва от оригиналността и откривателството, присъщи на херменевтичното изкушение на новатора.

РЕЦЕНЗЕНТ:.....

(гл. ас. д-р Тодор Тодоров)

ЗА РЪКОВОДИТЕЛ:.....

(проф. дфн А. Тотоманова)

Този документ е създаден с финансовата подкрепа на Оперативната програма "Развитие на човешките ресурси", съфинансирана от ЕС чрез ЕСФ. Цялата отговорност за съдържанието на документа се носи от Софийски университет "Св. Климент Охридски" и при никакви обстоятелства не може да се приеме, че този документ отразява официалното становище на ЕС и Договарящия орган.

Инвестира във вашето бъдеще!